

[Statsministeren]

arbejdsgiverbidragene. Det vender vi altså tilbage til mange gange, og her skal vi også have arbejdsmarkedets parter frem til forhandlingsbordet, for det berører dem i allerhøjeste grad.

Men jeg vil godt løfte lidt af sløret for tankegangen. Omlægningen af arbejdsgiverbidragene vil indebære, at en række af de nuværende arbejdsgiverbidrag, som er knyttet til beskæftigelsen, erstattes af arbejdsgiverbidrag, som er knyttet til virksomhedernes afsætning, man kan sige deres momsgrundlag. Det er den store forskel.

Når regeringen nu arbejder med denne nye løsning, vil det være afgørende for os, at forbrugerpriserne ikke ændres. Vi ønsker at sikre, at lønmodtagernes realløn ikke berøres, og at købekraften, også pensioners og dagpenges, ikke bliver berørt. Men den samlede omlægning af arbejdsgiverbidragene skal sikre, at de samlede forbrugerpriser er uændrede. Derfor kan der blive tale om et mindre provenutab i indkørsperioden, men det bliver kun i starten. I det lidt længere løb fremkommer en økonomisk fordel også for statskassen, fordi den højere aktivitet, produktion og beskæftigelse sparer udgifter på andre områder. Vi mener, at de senere års kraftige forbedring af statsfinanserne gør det forsvarligt at tillade en kort tids forringelse på et lavere niveau, når provenuet går lige præcis til det vigtigste af alt, en forbedring af konkurrenceevnen, og derfor vil det heller ikke være nødvendigt med en senere forhøjelse af skattetrykket, tværtimod.

Omlægningen skal altså betyde en styrkelse af konkurrenceevnen. Arbejdsgiverbidrag, der er knyttet til beskæftigelsen, belaster de danske virksomheders omkostninger i forhold til de udenlandske konkurrenters, i og for sig uanset om konkurrencen finder sted på eksportmarkederne eller hjemme på det danske marked. På samme måde medfører det en nedsættelse af omkostningerne i forhold til de udenlandske konkurrenter, hvis disse bidrag sættes ned i Danmark.

Arbejdsgiverbidrag, der er knyttet til momsgrundlaget, virker derimod neutralt på konkurrenceevnen. Det skyldes, at eksporten er friholdt for afgift og importen pålægges en afgift af samme omfang som danske varer, der afsættes på hjemmemarkedet.

Da arbejdsgiverbidragene knyttet til beskæftigelsen efter regeringens filosofi skal nedsættes med 5 pct. af lønsummen, medfører omlægningen også en varig konkurrenceevneforbedring på ca. 5 pct. Det kommer så oven i de 3-4 pct., eksportpakken betyder. Effekten er altså en forbedring af virksomhedernes indtjening, og det tror vi vil føre til forøget salg.

Det er helt afgørende for regeringen, at vi får et godt samarbejde med arbejdsmarkedets parter og også med Folketingets partier om dette nye økonomiske instrument, som skal gavne beskæftigelsen og eksporten.

Hr. Niels Helveg Petersen gjorde klart rede for i sit indlæg, at Det Radikale Venstre er noget skeptisk over for begrebet skattelettelse. Det forstår jeg godt, og det er korrekt at gøre opmærksom på det. Der er ikke i dansk økonomi i dag grundlag for at bevilge skattelettelser i almindelighed. Sådan hænger det sammen. Det kan heller ikke lade sig gøre både at tilbyde lønstigning og skattelettelse, men jeg tror, mange har erfaret igennem de senere år, at lønstigninger plejer at forsvinde i øget skat og i prisstigninger. Skattelettelser er måske mere reelle som bidrag til en fornuftig realindkomst.

Efter vedtagelsen af skattereformen vil det måske være lettere end før at anvende en moderat skattelettelse som et led i en samlet økonomisk politik. Hvorfor det? Jo, fordi skattereformen indfører nye begreber. For det første at kapitalafkast – og det er jo ikke mindst velstående, som har det som indkomstkilde – beskattes separat, ikke blandes sammen med indkomsten i øvrigt. For det andet fordi der i skattereformen er indført en særlig særskilt virksomhedsskatteordning. Det vil altså sige, at begrebet personlig indkomstskat nu mere end før typisk er knyttet til nuindkomstændelse, og det mener jeg gør det mere interessant end før at operere med den mulighed, at der forhandles med arbejdsmarkedets parter om at kombinere en meget afsvækket lønstigningstendens med en let formindskelse af personskatterne.

Men en stigning i de offentlige udgifter er der ikke råd til i almindelighed, og der er heller ikke råd til en skattelettelse i almindelighed. En skattelettelse har kun mening og forsvarlighed som led i en samlet økonomisk politik, som betyder, at dansk erhvervsliv kan få mere gang i produktion og beskæftigelse.